

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ

REGULATORY AND LEGAL ENSURING THE ORGANIZATION AND FUNCTIONING OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN UKRAINE

В Україні нормативно-правова база для реалізації ДПП складається з низки законів та підзаконних актів, що регулюють відносини між учасниками цього партнерства. Серед основних нормативних документів слід виокремити: Закон України «Про державно-приватне партнерство»; Закон України «Про концесію»; Постанови Кабінету Міністрів України, які регулюють процедури укладення договорів ДПП та концесійних угод; інші нормативно-правові акти.

Закон України «Про державно-приватне партнерство» є основним нормативним актом, що регулює загальні засади створення та функціонування ДПП в Україні. Закон України «Про концесію» регулює відносини, пов'язані з передачею об'єктів державної або комунальної власності у концесію. Постанови Кабінету Міністрів України регулюють практичні аспекти реалізації ДПП, включаючи порядок проведення конкурсів на укладення договорів ДПП та концесійних угод, вимоги до конкурсної документації, а також процедури моніторингу та контролю за виконанням договорів. До інших нормативних актів, що регулюють окремі аспекти ДПП, належать закони та постанови, що встановлюють вимоги до проектно-документації, екологічних стандартів, фінансових гарантій тощо.

Проведений аналіз чинних законів та постанов виявив низку проблем, серед яких неузгодженість нормативних актів, відсутність чітких процедур та недостатня інституційна підтримка. Для створення сприятливих умов розвитку ДПП в Україні необхідно вжити заходи щодо: гармонізації законодавства; розробки галузевих стандартів; посилення інституційної підтримки; забезпечення прозорості процедур. Реалізація запропонованих заходів сприятиме створенню сприятливих умов для розвитку ДПП, що, у свою чергу, позитивно вплине на соціально-економічний розвиток країни.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, нормативно-правове забезпечення, закони, постанови, держава, розвиток.

Public-private partnership (PPP) is an innovative tool of cooperation between the state and the private sector, which allows to effectively solve

the tasks of socio-economic development. Its peculiarity is that this cooperation is designed to ensure the realization of public interests, not only the state, territorial communities or private entities. In Ukraine, the legal framework for implementing PPPs consists of a number of laws and by-laws that regulate various aspects of this interaction. Among the main regulatory documents, the following should be highlighted: Law of Ukraine «On Public-Private Partnership»; Law of Ukraine «On Concessions»; resolutions of the Cabinet of Ministers of Ukraine, which regulate the procedures for concluding PPP contracts and concession agreements; other normative legal acts.

The Law of Ukraine «On Public-Private Partnership» is the main normative act regulating the general principles of creation and functioning of PPPs in Ukraine. The Law of Ukraine «On Concessions» regulates relations related to the transfer of objects of state or communal ownership to a concession. Resolutions of the Cabinet of Ministers of Ukraine regulate the practical aspects of PPP implementation, including the procedure for conducting tenders for the conclusion of PPP contracts and concession agreements, requirements for tender documentation, as well as procedures for monitoring and controlling the implementation of contracts. Other regulatory acts regulating certain aspects of PPPs include laws and regulations that establish requirements for project documentation, environmental standards, financial guarantees, etc.

The analysis of current laws and regulations revealed a number of problems, including inconsistency of regulations, lack of clear procedures and insufficient institutional support. In order to create favorable conditions for the development of PPPs in Ukraine, it is necessary to take a number of measures: harmonization of legislation; development of industry standards; strengthening of institutional support; ensuring transparency of procedures. The implementation of the proposed measures will contribute to the creation of favorable conditions for the development of PPPs, which, in turn, will have a positive effect on the socio-economic development of the country.

Key words: public-private partnership, regulatory and legal support, laws, resolutions, state, development.

УДК 334.752334.012.32
DOI <https://doi.org/10.32782/rma2663-5240-2024.44.22>

Ясінський В.Б.
аспірант кафедри публічного
врядування
Національний університет
«Львівська політехніка»

Постановка проблеми. Державно-приватне партнерство (ДПП) є важливим механізмом для розвитку інфраструктури та соціально-економічного зростання. В Україні, як і в багатьох інших країнах, організація та функціонування ДПП стикаються з численними викликами, зокрема й нормативно-правовими. Основною проблемою ефективної реалізації ДПП є недосконалість законодавчої бази, яка регулює взаємодію держави та

приватного сектора. Незважаючи на наявність окремих нормативних актів, вони часто не узгоджуються між собою, що створює правову невизначеність. Крім того, існуюче законодавство не завжди враховує специфіку галузей, у яких планується реалізація проектів ДПП, що значно ускладнює їхнє впровадження.

Іншою проблемою є недостатність інституційної підтримки, необхідної для ефективного впровадження ДПП. Це включає відсутність

чітко визначених процедур, нестачу кваліфікованих кадрів та недостатнє фінансування. Також, слід відзначити обмежену поінформованість потенційних учасників ДПП про існуючі можливості та вигоди від співпраці з державою. Це перешкоджає залученню інвесторів та знижує потенціал розвитку ДПП. Враховуючи вищезазначені проблеми, необхідно проаналізувати існуючий нормативно-правовий механізм організації та функціонування ДПП в Україні. Визначення основних перешкод та розробка пропозицій щодо їхнього подолання створить умови для ефективнішого розвитку ДПП, що, у свою чергу сприятиме економічному зростанню країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Реалізація державно-приватного партнерства та його особливості досліджуються багатьма науковцями, зокрема, такими як І. Дробот, І. Барбір [1], Ю. Козар, М. Гаріфуллін [2], Г. Комарницька [3], І. Косач, А. Дегтярьов [4], Л. Криничко, С. Петрик, Ф. Криничко [5], В. Савченко, С. Стойка, В. Стойка [6], В. Пилипенко [7], В. Круглов [8] та інші. У своїх працях науковці піднімають питання вітчизняного досвіду державно-приватного партнерства в умовах розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності, розглядають окремі аспекти інституту державно-приватного партнерства в Україні, зокрема, як основи фінансово-економічної стабільності держави, вивчають особливості розвитку державно-приватного партнерства в умовах децентралізації державного управління в Україні.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз наукових праць та досліджень вітчизняних вчених щодо впровадження механізму державно-приватного партнерства в Україні свідчить про актуальність і значимість даного питання та низку невирішених проблем. Незважаючи на значну кількість нормативно-законодавчих актів, недосконалість законодавчого регулювання на сьогодні є однією з основних причин, яка гальмує розвиток ДПП в Україні.

Метою статті є аналіз нормативно-правового забезпечення з організації та функціонування державно-приватного партнерства в Україні та обґрунтування заходів щодо його удосконалення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Державно-приватне партнерство є інноваційним інструментом співпраці між державою та приватним сектором, який дозволяє ефективно вирішувати завдання соціально-економічного розвитку. У світовій практиці ДПП продемонструвало свою ефективність у багатьох галузях, включаючи тран-

спорт, енергетику, охорону здоров'я та освіту. В Україні ДПП також набуває все більшої актуальності, але задля його ефективної реалізації існують численні виклики, які вимагають відповідних нормативно-правових рішень.

В умовах військової агресії, починаючи з 24 лютого 2022 року, кожного дня в Україні здійснюються масштабні руйнування, які призводять до знищення критичної інфраструктури, промислових об'єктів, житлових будівель, закладів освіти та охорони здоров'я, підприємств та установ, енергетичних об'єктів тощо. Критична ситуація спостерігається у всіх галузях національної економіки, і відбудувати такі безпрецедентні руйнування силами держави буде вкрай складно. Прямі збитки, завдані інфраструктурі через війну збільшуються щодня і вже складають за попередніми оцінками 600 мільярдів доларів. Представлений в місті Лугано (Швейцарія) урядовий план повоєнної відбудови України [20] передбачає, що 250 млрд доларів з необхідних 750 млрд доларів буде надано приватними інвесторами, залучення яких є пріоритетним напрямком для зміцнення інвестиційної привабливості та майбутнього вступу України в ЄС. Для залучення приватного бізнесу до відбудови України уряд повинен розробити на законодавчому рівні прозорі, зрозумілі та дієві механізми, одним з яких є державно-приватне партнерство (ДПП).

Міністерство економіки України працює над посиленням ефективності механізму ДПП як одного з пріоритетних напрямків задля залучення інвестицій, та зосереджує зусилля на модернізації/удосконаленні цього напрямку, щоб максимально ефективно його застосувати, коли дозволить безпекова ситуація в країні. Передбачається, що приватний сектор та приватні інвестиції відіграватимуть вирішальну роль у відбудові країни, і саме ДПП стане одним із основних механізмів для залучення інвестицій у різні проекти в інфраструктурі, соціальній сфері, енергетиці, сфері охорони здоров'я, як на державному, так і на місцевому рівні.

Закон України «Про державно-приватне партнерство» стаття 1 містить визначення сутності та окреслює визначальні характеристики відносин державно-приватного партнерства «...співробітництво між... територіальними громадами в особі відповідних державних органів, що ... здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, ... (державних партнерів) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватних партнерів), що здійснюється

на основі договору...» [10]. Таким чином, державно-приватне партнерство – це співробітництво між державою та приватними підприємцями на основі договору, тобто спільний бізнес-проект на взаємовигідних умовах.

ДПП характеризується як соціально-економічна категорія, в рамках якої відбувається взаємодія держави та приватного сектору з метою реалізації конкретних проектів. Його особливість полягає в тому, що дана співпраця покликана забезпечувати реалізацію саме суспільних інтересів, а не лише держави, територіальних громад чи приватних суб'єктів. Про це зазначено у «Зеленій книзі» Європейської Комісії щодо ДПП [9], яка визначає ДПП як різноманітні «форми співпраці між органами державної влади та діловим співтовариством, метою яких є забезпечення фінансування, будівництва, реконструкцій, управління та обслуговування інфраструктури чи надання послуг» [1].

Відповідно до Зеленої книги ЄС щодо ДПП [9], власне ДПП не регулюється законодавством ЄС, а регулюється загальними принципами Договору ЄС та(або) правилами ЄС щодо державних контрактів та концесій. У своєму Повідомленні про державно-приватне партнерство та законодавстві Співтовариств про державні закупівлі і концесії, оприлюдненому у 2005 році, Європейська комісія підтвердила, що не існує потреби у спеціальному законодавстві щодо ДПП на рівні ЄС, оскільки ДПП повинно регулюватись законодавством ЄС щодо державних контрактів або щодо концесій.

Державно-приватне партнерство найчастіше здійснюється в таких галузях як енергозбереження, утримання і будівництво автомобільних доріг, телекомунікації, комунальне господарство та житлова сфера (експлуатація та благоустрій, водопостачання, виробництво і транспортування електроенергії). Про це свідчить досвід розвинутих країн, у яких демонструється позитивний ефект від такої взаємодії та реалізації проектів міжнародного та загальнонаціонального рівня.

В Україні нормативно-правова база для реалізації ДПП складається з законів та підзаконних актів, які регулюють різні аспекти цієї взаємодії. Серед основних нормативних документів слід виокремити: Закон України «Про державно-приватне партнерство» [10]; Закон України «Про концесію» [11]; Закон України «Про публічні закупівлі» [12]; Постанови Кабінету Міністрів України [14–19], які регулюють процедури укладення договорів ДПП та концесійних угод; інші нормативно-правові акти.

Закон України «Про державно-приватне партнерство» визначає основні поняття, принципи, форми та механізми реалізації ДПП, а також права та обов'язки сторін. До характерних ознак державно-приватного партнерства згідно однойменного Закону України [10], прийнятого 01.07.2010 р., слід віднести:

- формування співробітництва, націленого на отримання обопільного ефекту;

- реалізація певної публічної місії (управління публічними службами, будівництво і експлуатація публічних споруд тощо), яка забезпечується завдяки приватному бізнесу, при цьому держава несе фінансову та економічну відповідальність;

- відносини в межах співпраці тривають достатньо довгий період часу (5-50 років), будучи у переважній більшості тривалими та стабільними;

- приватні суб'єкти можуть здійснювати інвестиції в об'єкти партнерства, використовуючи не заборонені у законодавстві джерела;

- взаємний розподіл ризиків в рамках державно-приватного партнерства здійснюється таким чином, що частина їх припадає на приватний сектор, а частина – на публічну владу.

Закон передбачає порядок укладення договорів ДПП, їх реєстрацію, а також механізми контролю за виконанням зобов'язань. Недоліками цього закону є його загальність та недостатня деталізація чи розмежування механізму ДПП з іншими правовими процедурами залучення приватних інвестицій, що значно ускладнює його застосування на практиці.

Закон України «Про концесію» [11] регулює відносини, пов'язані з передачею об'єктів державної або комунальної власності у концесію. Він визначає правові, економічні та організаційні засади концесійної діяльності, порядок укладення та виконання концесійних договорів. Закон «Про концесію» деталізує процедури відбору концесіонерів, встановлює вимоги до концесійних об'єктів та порядок їх використання. Проблеми, пов'язані з цим законом, включають складність процедур та високі вимоги до потенційних інвесторів [11]. Окрім того, у статті 5 Закону України «Про ДПП» визначено принцип правового регулювання відносин ДПП, при якому положення ЗУ «Про ДПП» застосовуються до концесійних відносин тільки у тому випадку, якщо інший порядок правового регулювання концесії не визначений ЗУ «Про концесію».

Постанови Кабінету Міністрів України регулюють практичні аспекти реалізації ДПП, включаючи порядок проведення конкурсів на укладення договорів ДПП та концесійних

угод, вимоги до конкурсної документації, а також процедури моніторингу та контролю за виконанням договорів. Зокрема, з 2020 року урядом України на базі основних законів та на їх виконання затверджено такі Постанови: «Деякі питання організації здійснення державно-приватного партнерства» [14], «Про затвердження Порядку заміни приватного партнера (концесіонера) за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства (концесійним договором)» [15], «Про затвердження Методики розрахунку концесійних платежів» [16], «Про затвердження Порядку ведення реєстру довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства» [17], «Про затвердження Порядку прийняття рішення про надання державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства» [18], «Про затвердження Порядку спрямування коштів на підготовку проектів державно-приватного партнерства та виконання довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності» [19] та інші, які є ключовими для забезпечення прозорості та ефективності процедур ДПП. Водночас, основними недоліками підзаконних нормативно-правових актів є складність процедур та недостатня адаптованість до специфіки окремих галузей щодо реалізації ДПП.

До інших нормативних актів, що регулюють окремі аспекти ДПП, належать закони та постанови, які встановлюють вимоги до проектної документації, екологічних стандартів, фінансових гарантій тощо. Наприклад, Закон України «Про публічні закупівлі» [12] регулює процедури закупівель, що здійснюються в рамках проектів ДПП, а Закон України «Про інвестиційну діяльність» [13] визначає загальні правові засади залучення інвестицій. Такі акти сприяють створенню правового поля для ДПП, але часто потребують узгодження між собою та адаптації до специфічних умов проектів.

Незважаючи на наявність базових законодавчих актів, існує ряд проблем, пов'язаних з їх застосуванням. Серед них варто відзначити:

- неузгодженість законодавства: часто різні нормативні акти містять суперечливі положення, що ускладнює їх застосування на практиці;

- відсутність чітких процедур: процедури укладення та реалізації договорів ДПП нерідко залишаються незрозумілими для потенційних учасників, що створює додаткові перешкоди;

- обмеженість законодавчої бази: існуюче законодавство не завжди враховує специфіку окремих галузей, що ускладнює реалізацію проектів у певних сферах;

- недостатня інституційна підтримка ДПП: інституційна підтримка є ключовим елементом успішного впровадження ДПП. В Україні функції з координації та підтримки ДПП виконують кілька державних органів, включаючи Міністерство економіки, Фонд державного майна та регіональні органи влади. Проте, існує ряд проблем, що впливають на ефективність цієї підтримки;

- нестача кваліфікованих кадрів: відсутність спеціалістів, які володіють необхідними знаннями та досвідом, є серйозною перешкодою для успішної реалізації проектів ДПП;

- недостатнє фінансування: обмеженість бюджетного фінансування на підготовку та реалізацію проектів ДПП знижує їхній потенціал;

- відсутність чітко визначених процедур: відсутність прозорих та зрозумілих процедур для всіх етапів реалізації ДПП ускладнює залучення приватних інвесторів.

Для створення сприятливих умов для розвитку ДПП в Україні необхідно вжити ряд заходів, які представлені в табл. 1.

Загалом, розвиток державно-приватного партнерства в Україні вимагає комплексного підходу, що включає вдосконалення нормативно-правової бази, посилення інституційної

Таблиця 1

Заходи для покращення нормативно-правового забезпечення розвитку ДПП в Україні

№ з/п	Заходи	Сутність та характеристика
1	Гармонізація законодавства	Необхідно забезпечити узгодженість між різними нормативними актами, що регулюють ДПП
2	Розробка галузевих стандартів	Врахування специфіки окремих галузей дозволить створити більш ефективні механізми реалізації ДПП
3	Посилення інституційної підтримки	Створення спеціалізованих центрів з питань ДПП та підвищення кваліфікації кадрів сприятимуть підвищенню ефективності реалізації проектів
4	Забезпечення прозорості процедур	Впровадження чітких та зрозумілих процедур на всіх етапах реалізації ДПП сприятиме залученню приватних інвесторів та підвищенню довіри до механізму ДПП

Джерело: власні узагальнення

підтримки та забезпечення прозорості процедур. Реалізація цих заходів створить сприятливі умови для розвитку ДПП, що, у свою чергу, сприятиме економічному зростанню та підвищенню якості життя громадян.

Висновки. Успішний розвиток державно-приватного партнерства (ДПП) в Україні залежить від ефективного нормативно-правового забезпечення та інституційної підтримки. Нормативно-правова база для організації та функціонування державно-приватного партнерства в Україні включає низку законів та підзаконних актів, проте незважаючи на наявність базових нормативних документів, їх узгодженість та адаптація до специфіки галузей залишаються ключовими проблемами, які необхідно вирішувати для ефективного розвитку ДПП в Україні.

Проведений аналіз чинних законів та постанов виявив низку проблем, серед яких неузгодженість нормативних актів, відсутність чітких процедур та недостатня інституційна підтримка. Для створення сприятливих умов розвитку ДПП необхідно здійснити гармонізацію законодавства, розробити галузеві стандарти, посилити інституційну підтримку та забезпечити прозорість процедур. Гармонізація законодавства сприятиме усуненню правової невизначеності та забезпечить єдині підходи до реалізації ДПП. Врахування специфіки окремих галузей дозволить створити більш ефективні механізми реалізації проектів у різних сферах. Посилення інституційної підтримки шляхом створення спеціалізованих центрів та підвищення кваліфікації кадрів сприятиме підвищенню ефективності реалізації проектів. Прозорість процедур забезпечить довіру з боку приватних інвесторів та підвищить їхню готовність до участі у ДПП.

Загалом, удосконалення нормативно-правового забезпечення організації та функціонування ДПП в Україні є ключовим фактором для стимулювання економічного зростання та покращення якості життя громадян. Реалізація запропонованих заходів сприятиме створенню сприятливих умов для розвитку ДПП, що, у свою чергу, позитивно вплине на соціально-економічний розвиток країни.

Перспективою подальших наукових досліджень у зазначеному напрямку є оцінка розвитку державно-приватного партнерства в Україні на основі досвіду розвинутих країн.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Дробот І.О., Барбір І.М. Механізм державно-приватного партнерства у сфері транспортної інфраструктури України. *Ефективність державного управління*. 2019. Вип. 4. С. 98–109. URL: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/>.

2. Козар Ю., Гаріфуллін М. Інститут державно-приватного партнерства в Україні: окремі аспекти. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2021. № 4. С. 173–179. DOI: 10.31733/2078-3566-2021-4-173-179.

3. Комарницька Г.О. Вітчизняний досвід державно-приватного партнерства в умовах розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності. *Причорноморські економічні студії*. 2019. Вип. 44. С.43-48.

4. Косач І.А., Дегтярьов А.В. Розвиток державно-приватного партнерства в умовах децентралізації влади в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. №3. URL: <http://www.du.nauka.com.ua/?op=1&z=1589>

5. Криничко Л.Р., Петрик С.М., Криничко Ф.Р. Удосконалення правового механізму реалізації державно-приватного партнерства як інвестиційного проекту у сфері охорони здоров'я. *Інвестиції: практика та досвід*. 2020. №23. С. 131–137. DOI: 10.32702/2306-6814.2020.23.131.

6. Савченко В.Ф., Стойка С.О., Стойка В.О. Державно-приватне партнерство як основа фінансово-економічної стабільності держави. *Інфраструктура ринку*. 2021. Вип. 56. С. 45–53. DOI: <https://doi.org/10.32843/infrastruct56-8>.

7. Пилипенко В.Ю. Механізми державного управління формуванням та реалізацією політики державно-приватного партнерства в Україні: монографія. Львів: Растр-7. 2023. 188 с.

8. Круглов В.В. Розвиток державно-приватного партнерства в Україні: механізми державного регулювання: монографія. Харків : Вид-во ХарPI НАДУ «Магістр». 2019. 252 с.

9. Державно-приватне партнерство як механізм реалізації нової регіональної політики: можливості застосування та практичні аспекти підготовки і впровадження інвестиційних проектів. URL: https://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP_report_ULEAD_30_10_2017.pdf

10. Про державно-приватне партнерство : Закон України № 2404-VI від 01.07.2010 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17> (дата звернення: 06.01.2025)

11. Про концесію: Закон України № 155-IX від 03.10.2019р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/155-20#Text> (дата звернення: 06.01.2025)

12. Про публічні закупівлі: Закон України № 922-VIII від 25.12.2015 р. (редакція від 23.10.2024 р.) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text> (дата звернення: 06.01.2025).

13. Про інвестиційну діяльність : Закон України № 1560-XII від 18.09.1991 р. (редакція від 10.10.2022 р.) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text> (дата звернення: 06.01.2025).

14. Деякі питання організації здійснення державно-приватного партнерства: Постанова КМУ № 384 від 11.04.2011 р. (в редакції Постанови КМУ № 401 від 20.05.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/384-2011-%D0%BF#Text> (дата звернення: 06.01.2025).

15. Про затвердження Порядку заміни приватного партнера (концесіонера) за договором, укладеним в рамках державно-приватного партнерства (концесійним договором): Постанова КМУ № 541

від 01.07.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/541-2020-%D0%BF#Text> (дата звернення: 06.01.2025).

16. Про затвердження Методики розрахунку концесійних платежів: Постанова КМУ № 706 від 12.08.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/706-2020-%D0%BF#Text> (дата звернення: 06.01.2025).

17. Про затвердження Порядку ведення реєстру довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства: Постанова КМУ № 1241 від 04.11.2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1241-2022-%D0%BF#Text> (дата звернення: 06.01.2025)

18. Про затвердження Порядку прийняття рішення про надання державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства :

Постанова КМУ № 117 від 08.02.2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/117-2023-%D0%BF#Text> (дата звернення: 06.01.2025).

19. Про затвердження Порядку спрямування коштів на підготовку проектів державно-приватного партнерства та виконання довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної власності: Постанова КМУ № 222 від 14.03.2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-2023-%D0%BF#Text> (дата звернення: 06.01.2025).

20. Guide: Інвестиційний потенціал державно-приватного партнерства. URL: <https://ukraineinvest.gov.ua/analytics-research/guide-investycijnyj-potenczial-derzhavno-pryvattogo-partnerstva/>